

‘Motivatie is de sleutel’. Gedetineerden worden aspirant-voetbalcoach.

Voetbal verbindt mensen op en naast het terrein. Het geeft kansen en keuzes aan iedereen om zich te ontwikkelen als voetballer en als mens. Samen met Voetbal Vlaanderen, de Koninklijke Belgische Voetbalbond, ACFF¹, de Vrije Universiteit Brussel en verschillende clubs ontwikkelde De Rode Antraciet een pilootproject in de gevangenis van Beveren waarbij gedetineerden werden voorbereid op hun re-integratie in de maatschappij.

Vanaf september 2021 boden we binnen de muren van de gevangenis een 15-tal gedetineerden een opleiding aan tot aspirant-coach voetbal. In deze pedagogisch gerichte opleiding verworven de deelnemers heel wat praktijkgerichte kennis om zo de eerste stappen als jeugdvoetbalcoach te kunnen zetten. Omdat voetbalclubs een belangrijke bijdrage kunnen betekenen bij het samenwerken aan een maatschappelijk inclusief verhaal en de individuele ontwikkeling van de deelnemers werden zij betrokken vanaf het allereerste moment. Door de clubs te betrekken in een vroeg stadium van het project verworven de deelnemers meteen extra bagage en houvast die ze kunnen inzetten na hun detentie.

Opvolgtraject

Uiteraard is het belangrijk dat de gedetineerden aansluitend na hun opleiding binnen de muren hun re-integratie in de maatschappij verder vorm kunnen geven. Dit kan bovendien best in de inclusieve omgeving van een voetbalclub. Omwille van die reden

zorgen we ervoor dat de deelnemers hun stage kunnen verderzetten binnen de clubs door middel van een uitgaansvergunning of langs elektronisch toezicht. De bedoeling is dat de gedetineerden, eens buiten de muren, aansluiten bij de club waar ze stage doen, deze keer als volwaardige coach. Door op deze manier te werken, verwerven ze meteen de nodige praktijkervaring en bieden we hen perspectief na detentie. Al heel wat clubs maar ook organisaties zoals Buurtsport Antwerpen engageerden zich om na de opleiding een cursist verder op te volgen en kansen te bieden binnen deze maatschappelijk relevante leeromgeving.

Twee gedetineerden, Kevin en Younes², vertellen over hun deelname aan het traject:

Kevin: Ik ben erg geïnspireerd door Yves Kabwe en zijn project ‘City Pirates’. Ik zou in de toekomst graag een soortgelijk project opstarten. Daarom, en ook door mijn eigen voetbalverleden, kreeg ik interesse in dit project. Het is een unieke kans in mijn leven en ik ben er enorm veel mee bezig. Na het werk zit ik vaak na te denken over bepaalde oefeningen die ik kan uitvoeren op de training. Ik gebruik dan ook de theorie die ik geleerd heb terwijl ik de oefeningen maak.

Ik vind het enorm knap dat clubs openstaan voor een dergelijk project. De begeleiding is heel goed en ik heb het gevoel dat ik als mens behandeld word. Ik voel dat er nog

“ Ik vind het enorm knap dat clubs openstaan voor een dergelijk project. De begeleiding is heel goed en ik heb het gevoel dat ik als mens behandeld word.

© FOD Justitie

steeds mensen zijn die hoop hebben voor mij, dat geeft me nog meer energie om me volledig voor deze kans in te zetten. Waar een wil is, is een weg!

Ik ben ook heel positief over hoe sportfunctionaris Gino en Voetbal Vlaanderen het project hebben aangepakt. Het zou misschien wel fijn zijn als er vanuit Voetbal Vlaanderen nog iets meer betrokkenheid was: eens langskomen, een gesprek voeren met de club of met de trainer...

De uitdaging die ik heb overwonnen is om mezelf open te stellen naar mensen uit de maatschappij. Ik heb tijdens de opleiding alleen maar positieve momenten meegemaakt, het project beantwoordde volledig aan mijn verwachtingen!

Younes: Ik had als kind al veel interesse in zaalvoetbal, toen ik wat ouder werd ben ik ermee gestopt. Toen ik hoorde over dit project twijfelde ik geen seconde. Voor mij is dit project ook persoonlijk. Ik geef training aan 16-jarigen, dat is de leeftijd waarop ik zelf de mist ben ingegaan. Het is mijn doel de spelers te begeleiden en ze op het rechte pad te houden. Ik wil niet enkel een trainer zijn, maar ik wil een band creëren met mijn spelers.

Bij het begin van het project had ik een kleine tegenslag. Ik had een volwaardig reclasseringsplan en dacht dat ik een enkelband ging krijgen. Dit werd echter afgewezen nadat ik al was geaccepteerd voor het project. Toen ben ik het vertrouwen wel wat verloren.

¹ Association des Clubs Francophones de Football

² De namen van alle personen in dit interview werden gewijzigd om de anonimiteit van de betrokkenen te garanderen

Maar ik vond het een overwinning dat ik zelf initiatief kon nemen, zelf bepaalde dingen mocht beslissen en de leiding mocht nemen tijdens het project. Dat gaf me voldoening.

De aanpak van De Rode Antraciet en Voetbal Vlaanderen vond ik heel erg goed. Er was veel communicatie, ik kreeg veel steun en vertrouwen. Zo stond ik een keer in de file toen ik op weg was naar een training en ik was er niet gerust in dat ze me gingen geloven. Maar ik kreeg begrip en vertrouwen, daar heb ik respect voor.

Ik heb mijn leven een andere wending gegeven. Toen ik voor het eerst in de gevangenis kwam, zag ik het niet meer zitten. Ik had geen vrienden meer, dacht geen vrouw meer te vinden... Nu heb ik een gezondere levensstijl en ben ik rustiger geworden. Ik heb mijn VCA³ behaald, ben met mijn A2 bezig, ik ben niet van plan om met lege handen buiten te komen. Intussen ben ik ook verloofd met iemand en heb ik al een dertigtal UV's⁴ gekregen.

Ik ben met open armen ontvangen in mijn voetbalclub, ik besef dat weinigen me deze kans zouden geven. Ik waardeer dat enorm. In de toekomst mag ik misschien als trainer in deze club blijven werken. Het is een echte passie geworden om jongeren te motiveren. Motivatie is de sleutel van het doel dat je wil bereiken.

³ VGM Checklist Aannemers

⁴ uitgaansvergunning

“
Ik vond het een overwinning dat ik zelf initiatief kon nemen, zelf bepaalde dingen mocht beslissen en de leiding mocht nemen tijdens het project. Dat gaf me voldoening.

Dirk, trainer en mentor bij de club, vertelt over zijn engagement in het project:

Hoe geraakte je betrokken bij het project?

Dirk: Toen het clubbestuur ons op de hoogte bracht van een mogelijke deelname aan het project was ik onmiddellijk enthousiast. Ik wou vooral mentor worden van één van de kandidaten en hoopte dat de club zou deelnemen. Toen het bestuur het project uiteindelijk goedkeurde en mij vroeg of ik dit op mij wilde nemen zei ik volmondig ja.

Vanwaar het engagement? Waarom is het voor jou belangrijk om hier deel van uit te maken?

Dirk: Omdat ik vind dat iedereen nieuwe kansen moet krijgen. En omdat we als club te maken krijgen met jongeren die het ook niet steeds makkelijk hebben. Ik denk dat Younes een belangrijk voorbeeld kan zijn voor mijn groep van 15- en 16-jarigen. Ook zij mogen weten -wanneer Younes er klaar voor is- van waar hij komt en hoe je nieuwe kansen moet grijpen. Zijn levenservaring kan een les zijn voor de verdere ontwikkeling van onze jongeren.

Wat is je concrete rol in het project?

Dirk: Ik ben de mentor van Younes binnen de club. Dit wil zeggen dat ik verantwoordelijk ben voor de begeleiding van Younes in de aanpak, de voorbereiding, de bezieling en het engagement van training geven en jongeren begeleiden. Verder heb ik ook nauwe contacten met Gino, de begeleider van het project, wat betreft het welzijn van Younes en de doelstellingen van het project.

Hoe verloopt het project tot nu toe voor jullie?

Dirk: Het is nog wat te vroeg om al besluiten te trekken. We zitten nog maar in de observatie- en verkenningsfase. De volgende stap is dat Younes een doorschuifstelsel van oefeningen gaat begeleiden. Ik merk dat het voor Younes niet evident is. Hij komt midden in een seizoen bij een groep terecht. Dan is het niet eenvoudig om je plaats daarin te vinden.

Hoe zien jullie dit in de toekomst evolueren?

Dirk: Ik zie Younes wel als medebegeleider functioneren van een bepaalde groep bij onze voetbalclub. De tijd zal het uitwijzen.